

ילדה ליעקב לראות בבנין הארץ יואתה שכב
בנ' זBOR הוו נושא הארץ ויקו אורה ישיבת אלה
ויענה ויתרבק נפשו ברעה בת יעקב ייאתך און
הנער יירבר על לבן הנער יאמור שכט אל זמור
אבי לאמור קוז כל אתה הילדתך אתה לאשה ויעקב
שביע כי טבאת אתה דינה פתו ופנוריה את מוקנתו
בשדיה והוירש יעקב עד נאם ימאל זמור אונישם
אל יעקב לדבר אהו ובני יעקב באוי כו' השדרה
כשביעם יתעיצבו האושם ויחזר להם מאר כינכל
עשה בישראל לשכט את בת יעקב וכן לא יעשה
וידבר זמור אתה לאמור שכט בני חזקה נפשו
בבתקב תנו נא אתה לו לאשה וההתנותו און גנו
בנתיכם תהנו לנו ואת בנתינו תקוזו לכם יאנז
תשבו הארץ תהיה לפניכם שעבוי סוזריה והחן
בה ויאמר שכט אל אביה ואל אדיה אנטא בון
בעליכם יאשר תאמרו אל אתנו הרבו עלי כואל
מהר ויביתן יתגה כאשר תאמרו אל יהנו ליאת
הנער לאשה ויענו בני יעקב את שכט יאה זמור
אבי במרמה יידברו אשר טמא את דינה אותן
ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה להת
את אותנותו לאיש אשר לו ערלה כי חרביה הוו
לנו אר בזאת נאות لكم אם היה כמוני להמל לכם
כל זכר וננתנו את בנתינו لكم ואת בנתיכם נקי לנו
וישבנו אתכם והיינו לעם איזד יאמ לא תשמעו אלינו
להוביל ולקיים את בתנו והרכנו וייטבו דבריהם
בעיני זמור ובעיני שכט בנ' זמור וכל אוצר הנער
לעשיות הדבר כי חוף בבת יעקב והוא זכר מכל
בית אביו ייבא זמור ויעם בנו אל שען עירם
ירבר אל אמש עירם לאמור האישים האל